

Glossa

Déu guia la seva Església

Romà Casanova, administrador apostòlic de Solsona

Han passat sis mesos i uns quants dies des que vam emprendre un camí junts. Fou el 23 d'agost en què, per manament del Sant Pare, iniciava el ministeri d'administrador apostòlic d'aquesta nostra Església de Solsona. I ara ja som ben a prop de la data de l'inici del ministeri del nou bisbe diocesà, Mons. Francesc Conesa Ferrer. Per això és oportú que us expressi el meu agraïment pel vostre testimoniatge de maduresa cristiana i de confiança en el Senyor i en la seva Església que m'heu donat.

Us he de dir també que tot aquest temps que he estat amb vosaltres, servint-vos des del ministeri episcopal, no ha estat gens ni mica carregós per a mi, perquè m'heu robat el cor. Des del primer moment vaig experimentar l'acolliment i l'estima, amb el desig de continuar caminant, malgrat tot el que a dins nostre hi havia de perplexitat i dolor, barrejats amb compassió i, al mateix temps, amb llàgrimes d'impotència. El cor d'un bisbe ha de lluitar per ser transparència del cor del qui és l'únic i veritable pastor de les ànimes, Jesús. I per això en aquest cor no hi ha d'haver cap límit. Hi han de cabre tots els qui el Senyor li encomana en el seu ministeri episcopal. Aquesta ha estat la meua lluita, des de les limitacions i febleses que acompanyen el camí de la meua existència.

Agraeixo, doncs, a Déu tot aquest temps que us he servit, perquè m'ha ajudat a eixamplar el meu cor i a posar-hi tants i tants rostres d'aquesta preciosa Església de Solsona: sacerdots, diaques, religiosos, laics, seminaristes, en les parròquies i institucions eclesials i en el món civil. Prego al Senyor que el que ell ha fet en aquests mesos en els vostres cors perduri i doni fruits de santedat i de missió.

Manllevo unes paraules del papa Benet XVI en la seva darrera audiència, perquè penso que expressa el que entre tots hem viscut des del 23 d'agost al 12 de març: «Sempre vaig saber que en aquesta barca hi havia el Se-

nyor i sempre he sabut que la barca de l'Església no és meua, no és nostra, sinó que és seva. I el Senyor no deixa que s'enfonsi, és ell qui la condueix. I per això avui el meu cor és ple d'agraïment a Déu, que mai no ha deixat que manqui a tota l'Església, ni tampoc a mi, el seu consol, la seva llum, el seu amor. Déu guia la seva Església, la sosté sempre, també i sobretot en els moments difícils. Que en el nostre cor, en el cor de cada un de nosaltres, hi hagi sempre la joiosa certesa que el Senyor està sempre al nostre costat, no ens abandona, és a prop de nosaltres i ens cobreix amb el seu amor.»

